

ΛΟΥΚΡΗΤΙΑ ΜΑΡΙΑ ΔΑΒΙΔΣΩΝ

(Συνέχεια, ὅρα φυλλάδιον Δ').

παιδικῶν ὀνείρων, τῆς ἐν ἐρωτικῇ ὀλβιότητι ἐνατενίσσεως ἀστέρος... Ἀλλὰ πράγματι, καὶ σὺ κατὰ τὸ ἡμῖν μοι ἐξήγησας τὸ μυστικόν σου, τίς εἶνε ὁ ποιητὴς τὰ ἔργα τοῦ ὁποίου τόσον σὲ ἐνεθυσίασαν;

ΛΟΥΚΡ. Ὁ ποιητὴς ἐκεῖνος... εἶνε ὁ Θωμᾶς Μούαρ...

ΒΑΛ. Μούαρ;... (Θορυβεῖται)

ΛΟΥΚΡ. (Ἄν ἐγνώριζε τί μοι προσέειπεν!)

ΒΑΛ. Εἰπέ μοι, Λουκρητία, ὁποῖαν κορίσιν ἐσχημάτισας περὶ τοῦ Γεωργίου; δὲν συνδιέλεχθης, πιστεύω, μετ' αὐτοῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην...

ΛΟΥΚΡ. Ναι, ὁ θεῖός μου τὴν συμβούλευσεν νὰ με ἀποτρέψῃ τῆς μελέτης.

ΒΑΛ. Καὶ δὲν σοὶ ὠμίλησε τότε περὶ ἐμοῦ;...

ΛΟΥΚΡ. Ὁχι.

ΒΑΛ. Ἄκουσον λοιπὸν, Λουκρητία νομίζω ὅτι μετ' ὁλίγων θὰ ἔλθῃ ἐδῶ μετὰ τοῦ πατρὸς μου...

ΛΟΥΚΡ. Ὁ κυριος Γεώργιος;

ΒΑΛ. Καὶ ἂν τότε τυχοῦσης περιστάσεως δυνηθῇς ν' ἀποκαλύψῃς τὸ μυστικόν του... ὁμίλησον πρὸς αὐτὸν περὶ ἐμοῦ!

ΛΟΥΚΡ. Ἐγώ;...

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

Ο ΑΒΒΑΣ ΒΙΛΛΑΡΣ καὶ ἑῷ

ΑΒ. Ἐξέστι ἰ (ιστάμενος ἐπὶ τῆς θύρας)

ΛΟΥΚΡ. Ὁ Ἀββᾶς Βιλλάρς!;... εἰς τὴν οἰκίαν μου;... (τρίχει καὶ ἀσπάζεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ)

ΒΑΛ. (Εἰς κακὴν στιγμήν ἦλθε!)

ΑΒ. Μήπως σᾶς ἐνοχλῶ, τέκνα μου;

ΛΟΥΚΡ. (ἐνθους) Σεῖς πάτερ;... σεῖς ὅστις τὴν στιγμήν ταύτην καθαρμάζετε

τὸν πτωχόν μου οἶκον;... ἄλλως τε αὕτη εἶνε φίλη μου... καθίστατε. (λαμβάνει τὸν πλὸν του καὶ τῷ προσφέρει κάθισμα)

ΑΒ. Ἄντ' ἐμοῦ σὲ εὐχαριστοῦσι τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη μου! Ἡ δεσποινὶς Ἐβερσον;... (ὑποκλινόμενος)

ΒΑΛ. Εἰς τὰς διαταγὰς Σας, κύριε.

ΑΒ. Μαθήτρια τοῦ ἐν Ὁξφόρδ παρθεναγωγείου! ὁ πατήρ σας δὲν ἐπίστευσεν ὅτι καὶ ἐν Πλατσβούργ ὑπῆρχεν ἐν...

ΒΑΛ. Ἐπειδὴ τὸ τοῦ Ὁξφόρδ πολλῆς ἀπολαύει φήμης... καὶ οὐχὶ ἀδίκως βεβαίως...

ΑΒ. ὦ! δὲν θεωροῦμαι προσβεβλημένος. Οἱ Ἀγγλοὶ εἶνε μᾶλλον ἡμῶν ἐξευγενισμένοι, καὶ πρὸς τοῦτο ὑποχρεοῦνται καθὼ ἐλθόντες εἰς τὸν κ' σμικρον πρὶν ἡμῶν... ἔχουσιν ἄδίκον δὲ ὡς μὴ δυνηθέντες νὰ ἐξευγενίσωσι καὶ ἡμᾶς, ἐν ᾧ ὁλίγος εἶνε ὁ διὰ τῶν ραστωγώσεων συγκομιζόμενος καρπός.. ἀρκεῖ. Ὁ Γεώργιος Οὐάστγκτων ἐδῶ ἤναψε τὴν δαδὰ του, καὶ τὴν εἶδον, πιστεύω, καὶ πέραν τῶν θαλασσῶν... ὁ δὲ φίλος του καὶ φίλος μου Φραγκλῆνος, χωρὶς νὰ σπουδάσῃ ἐν Λονδίῳ, ἔσχε τὴν τόλμην νὰ ποδηγητήσῃ τοὺς κεραυνούς. Ἐπομένως καὶ τοι ἡ ὑπαρξὶς ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου, τριακίσια μίλις εἴκοσι δύο ἔτη ἀριθμεῖ, δὲν εἴμεθα ὅμως πλέον τὰ ἄγρια ἐκείνα κτήνη... Σίγα, κόρη μου, διότι ὁ Ἀββᾶς Βιλλάρς ὅταν πρόκηται περὶ ἀρετῆς καὶ τιμῆς δὲν ἀποδέλπει οὔτε εἰς Ἀμερικανόν, οὔτε εἰς Ἀγγλόν, οὔτε εἰς Ἰσπανόν, καὶ παραδέχεται καὶ τιμᾷ τὸ καλόν, ὑπόθεν καὶ ἂν προέρχεται (τῇ Λουκρητίᾳ)

Πῶς ἔχεις, κόρη;

ΛΟΥΚΡ. Καλῶς, κύριε.

ΒΑΛ. Ἐπιτρέφατέ μοι ν' ἀπέλθω.

ΑΒ. Ἐλευθέρως.

ΒΑΛ. Ἀργότερα ἐπαναβλεπόμεθα, Λουκρητία, χαῖρε! [ἀπλὴ ὑπόνοια ἦτο] (ἀπέρχεται.)

ΛΟΥΚΡ. [Ἐκ τῶν λόγων τῆς σχεδὸν ἐπίστευσα εἰς τὴν εὐτυχίαν!] (περὶ τοῦ νῆ πρὸς τὸν Ἀθῶν) τί καλὸν ἐπραξῇ, κύριε, ὅπως ἀξιώθω τῆς τιμῆς τῆς ἐπισκεψέως σας;

ΑΒ. Οὐδὲν εἶνε τὸ καλὸν ὅπερ ἐπραξῇ, παραβαλλόμενον πρὸς ἐκείνο τὸ ὅποιον θὰ ἠδύναστο νὰ πράξῃ.

ΛΟΥΚΡ. Ἐγώ;

ΑΒ. Κάθῃσαι, κύριε, πλησίον μου.

ΛΟΥΚΡ. Μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ἐνώπιον ὑμῶν πρέπει νὰ μὲναι ὁρδία.

ΑΒ. Τότε θὰ ἐγερθῶ ἐγώ....

ΛΟΥΚΡ. (καθημένη εὐθὺς) Εἰσθε μέγας!

ΑΒ. Εἰπέ ἀγαθὸς καὶ ἀρετὸς θέλει εἶσθαι ἐπ' αἵματος. Ἐγώ, βλέπεις, σὲ ἀγαπῶ ὥς θυγατέρα μου, ὥς τὰς τόσας τῆς ἐλπίδος μου... καὶ ὅμως εἶχον ποτὲ μίαν, ἥτις ἀληθῶς ἰδική μου ἦτο, διότι ἡ θρῆσκεία μου δὲν καταδικάζει τὸν ἑαυτοῦ εἰς ἀπομύνησιν καὶ τῷ ἐπιτρέπει νὰ ἔχῃ οἰκαγένειαν! ἐκείνη λοιπὸν ἡ κόρη μου ἥτις εἶχεν ἴσως κρυμμένας τὰς πτερυγὰς ἀγαπῶσα πλέον ἐμοῦ τὴν μητέρα τῆς ἀπέπτη εἰς οὐρανὸς πρὸς συνάντησίν τῃς· διὸ ἐσκέφθην ὅλον τὸν ὀθυσσάμενον τῆς στοργῆς μου νὰ συγκρατῶμαι ἐπὶ τῶν νεαρῶν συμπολιτῶν μου τῶν ἐχουσῶν ἀνάγκην ἀνατροφῆς· ἠθέλησα διὰ τοῦ μέσου τούτου νὰ καταπολεμήσω τὰς δεισιδαιμονίας τῆς πατρίδος μου ἀπομακρυνούσας τὰς γυναῖκας ἀπὸ τῶν πηγῶν τῆς γνώσεως. Ἐάν ἐγνώριζες πόσας ὑπέστην καταδρομὰς! ἀλλ' εἶχον πίστιν καὶ θάρρος· ἐθριάμβευσα, ἡ δὲ συκοφαντία ἐδῆσε νὰ φύγῃ ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ τοῦ ἐκ παιδευτηρίου μου εὐλογηθέντος παρὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. ἐγὼ αὐτὸς ἐπεσκέφθην τὰς τῶν ἀπὸ τῶν οἰκίας ἵνα σώσω ἀπὸ τοῦ βαρβάρου τοῦ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντος ἐκείνους μαρομαρτίας... καὶ ἰδοὺ τὸ αἶτιον τοῦ φιλοστόργου ἐκείνου θαυμασμοῦ

ὕψ' οὐ κατελήρθη κατ' ἡμέραν σὲ εὐρον ἐν τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ, καὶ σὲ εἶδον ἀτενῇ ἀκίνητον ἐπὶ τοῦ ποιήματος τοῦ Μίλωνος.... ἐνθυμεῖσθαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην;

ΛΟΥΚΡ. Ὡς τὴν εὐτυχστέραν τοῦ βίου μου.

ΑΒ. Πιθανόν. Ἐάν ἀληθῶς ἔχῃς ἀνάγκην καὶ πόθον νὰ μάθῃς, σήμερον δύναμαι νὰ σοὶ προσφέρω μίαν θέσιν, ἐν δωματίῳ ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ μου.

ΛΟΥΚΡ. (ἐγερθεῖσα ρίπτειται πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Βιλάρ) Ἀ! κύριε, κύριε!

ΑΒ. (ἐγείρεται) Τί σημαίνει τοῦτο λοιπὸν;

ΛΟΥΚΡ. Ἐξέλατε, κύριε, τὴν γλυκυτέραν σύνοψιν καὶ φρικωδεστέραν χορδὴν τῆς καρδίας μου!

ΑΒ. Φρικωδεστέραν; λοιπὸν ἀφηγήθητι πρὸς ἐμὲ, κύριε μου, τὰ αἰσθηματά σου, τοὺς πόνους σου, τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας σου! Ἐξομολογήθητι, προσφύξαι μοι τέκνον, ἐγὼ θὰ σοὶ εἶπω τί εἶσαι, τί δύνασαι νὰ γένης.

ΛΟΥΚΡ. Ἀδύνατον εἶνε νὰ σὰς εἶπω τί αἰσθάνομαι ἐντὸς ἐμοῦ, διότι ἀγνοῶ νὰ τὸ ἐξηγήσω καὶ εἰς ἐμὲ αὐτὴν, πλὴν δύναμαι νὰ σὰς εἶπω ὅτι πενταεῖς ἤδη ἡσθάνεμην ἀναπτυσσόμενον ἐν ἐμοὶ τὸν πόθον, ἢ νὰ εἶπω καλλίον, τὴν ἀνάγκην τῆς σπουδῆς. Ὅσα βιβλία ἔσπιπτον εἰς χεῖράς μου τὰ ἀνεγνώσκον, τὰ κατέτρωγον ἐν ἀγκυλιάσει, ἐν ἀνεκφράστῳ παραπορᾷ· καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ κοιμηθῶ ἂν πρῶτον δὲν τὰ ἐτελείωνον. Ὅταν δὲ συνέβαινε νὰ ἀπαντήσω δυσχέρειαν τινὰ ὡς πρὸς τὴν ἐννοίαν χωρὶς τινὸς, ὦ! τὸ μαρτύριον ἦτο μέγα! συχνάκις ἀπεσύρηναι μακρὰν τῶν συντρόφων μου φέρουσα χαρτίον, γραφίδα, καὶ μελάνην, καὶ ἔγραφον, ἔγραφον, ἀγνοῶ τί, διότι εὐθὺς τὸ ἐσχίζον.... πλὴν ἐνθυμούμαι ὅτι ἐπὶ ταῖς συνθέσεσι ἑμμετρον ἐπιτάφιον χελιδόνος, ἥτις πληρωθεῖσα ἦλθε νὰ ψυχροκαγήσῃ

ὑπὸ τὸν φοῖνικα τοῦ κηπαρίου μου. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἐξαδέλφης μου Ροζαλίας αὐστηρῶς μοι ἀπέτραπη ἡ ἀνάγκη—ἀλλοίμονον ἐάν ὁ θεὸς μὲ εὑρῃσε κρατοῦσαν βιβλίον· ἡ δὲ ἀνάγκη, ὁ πυρετὸς τῆς ἀναγκώσεως συνηθέα-
νευ ἐν ἐμοὶ μετὰ τῆς ἡλικίας· ἐάν δὲν ἠδυνάμην νὰ σπουδάσω πλέον, ὁ ἀπέ-
θνησκον. ἡναγκάσθην ἐπομένως νὰ κού-
πτω παρὰ πάντων τὰς προσφιλεῖς μοι ἀ-
σχολίας· τὴν ἡμέραν ὀφείλου νὰ ἐπι-
στατῶ εἰς τὰ τῆς οἰκίας, τὴν δὲ νύ-
κτα ἡγρῶπων... ἀλλὰ τί νὰ πράξω
στερουμένη βιβλίου;... ἐνησχολοῦμένη
λοιπὸν εἰς γυναικεῖα ἐργόχειρα, τὰ ἐπώ-
λουν, καὶ εὐθὺς ἔρχον νὰ προμηθευ-
θῶ τοὺς προσφιλεστέρους καὶ μᾶλλον
ἀναγκαίους συγγραφεῖς ὡς τὸν κλέπτην
ὅστις ἐν τῷ μυστηρίῳ τρέχει νὰ θά-
ψῃ τὰ κλαπέντα, οὕτως ἐγὼ ἐκρουπτόν
τὰ βιβλία μου ἐν τῷ δωματίῳ μου
ἵνα σπουδάσω τὴν νύκτα.... ὦ! ἦσαν
νύκτες ἡδέαι, μυστηριώδεις, θεσπέσιαι!
ὦ! ποσάκις διέβην ὑπὸ τὰ παράθυ-
ρα τοῦ ἐκπαιδευτηρίου σας, καὶ ἔστην
παοατηροῦσα τὰς τρισυλβίους ἐκείνας
κόρας αἰτινες τίσα εἶχον τὰ τῆς σπου-
δῆς μέσα, αἱ ὅποισι ἠδύναντο νὰ σβέ-
σωσι τὴν θίψαν τῆς διανοίας τῶν
εἰς τὰς διανογεῖς τῆς γνώσεως πηγῆς,
αἰτινες ἐν ἡμῖν εἶχον διδάσκαλον, ὁδη-
γόν, πατέρα!...

ΑΒ. Δυστυχῆς κόρη! καὶ ἴσως συνέδε-
τες...

ΛΟΥΚΡ. Ναί, ἦτο ἀνάγκη νὰ πράξω
τοῦτο! Ἐγγραφὸν καὶ ἔκαιον. Πλὴν
διαφυλάττω ἀκόμη χειρῶν γράφα τινα λί-
αν προσφιλῇ μοι. Θὰ σὰς εἰπω τι ὡς
πρὸς τὸν τρόπον μου περὶ τὸ στιχοῦρ-
γεῖν ἡ μουσικὴ κέκτηται ἐπ' ἐμοῦ ἰ-
σχύν, μαγεῖον ἀνέκφραστον ἐν τῷ δω-
ματίῳ μου ἔχω μίαν ἀρπαν αἰολίαν,
καὶ ὅταν καταλαβάνωμαι ὑπὸ τῶν
μελαγχολικῶν αἰσθητῶν, ἀποθέτω αὐτήν

ἐπὶ τοῦ παραθύρου, καὶ εἰς τὸν λε-
πτὸν καὶ γλυκύν ἤχον τῶν μικρῶν ἐκαί-
νων χορδῶν, ἡ ψυχὴ μου οὕτως ἀνυ-
ψοῦται ὥστε κύμα ποιήσεως ἐκχέεται
ἐκ τῆς συγκεκνημένης καρδίας μου...
αἱ ἰδέαι μετὰ τὸσαύτης ὀρμῆς διαδέ-
χονται ἀλλήλας, ὥστε ἀναγκάζομαι ν' ἀ-
πορρίψω τὴν γραφίδα, καὶ ὥστ' ἐκ στη-
θους ἐγνώριζον αὐτοὺς ἀπαργέλλω τοὺς στι-
χους μου... ἀλλὰ μετὰ τὴν κατάπαυ-
σιν τῆς φρενήτιδος ταύτης τὸ μέτωπόν μου
καίει ὡς ἂν ἐμελλε νὰ διαρραγῇ, πάν-
τα τὰ νεῦρά μου φρίττουσι, καὶ ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν ἄφθονα ρέουσι δάκρυα.

ΑΒ. (ἀκρασθεὶς αὐτὴν μετὰ ζωηροῦ ἰνδιαφέρον-
τος καὶ αἰζοντος ἐνθουσιασμοῦ) ὦΑ! οὕτω
μόνον ἀναγγέλλεται ἡ ἐπιφοίτησις τῆς
μεγαλοφυΐας; ὦΑφες, κόρη μου. νὰ ἐπι-
θῆσω τὴν τρέμουσαν χεῖρά μου ἐπὶ τοῦ
νεαροῦ σου μετώπου!... αἰσθάνομαι ὅτι
ἐδῶ μέσα ὑπάρχει μέλλον, σὺ, κόρη
μου, θὰ γένης μεγάλη

ΛΟΥΚΡ. Ἐγώ;...

ΑΒ. Πλὴν ἀλλοίμονον ἐάν μέλνης εἰς
σεαυτὴν ἐγκαταλειμμένη! ὁ τοῦ Σά-
τερτων καὶ Κίρκ Οὐάϊτ στέφανος πρού-
ρως θὰ ἔσπερε τὴν κεφαλὴν σου.

ΛΟΥΚΡ. (περιδίδει) Ὁ Σάτερτων!

ΑΒ. Μὴ φοβῆσαι διότι ὁ θεὸς ἠνθό-
κησε νὰ σὲ ἀπαντήσῃ ἐγὼ ὀφείλω νὰ
τῷ δώσω λόγον περὶ τῆς μεγαλοφυΐ-
ας καὶ τῆς ζωῆς σου τυφλῶς. ὦ ἀφε-
θῆς εἰς τὰς πατρικὰς μου φροντίδας,
ἐγὼ θὰ παραύνω τοὺς πυρετῶδεις τῆς καρ-
δίας σου παλμούς, τὰς ὀρμὰς τῆς νεα-
ρῆς σου φαντασίας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
σου θὰ καταρρεῖναι τὰ πρῶτα πα-
ρήγορα διδάγματα τῆς ἐκ θεοῦ πη-
γαζούσης σοφίας σὺ θὰ ἐμπνέσῃς ὑπὸ
τοῦ ἔρωτος πρὸς τὴν πατρίδα, τὸ ὠραι-
ον, τὸ ἀληθές· ἐγὼ θὰ σὲ διδάξω,
κόρη μου, πῶς ἡ διάνοια ὑπὲρ τῆς ἀρε-
τῆς γαλουχομένη καθίσταται πηγὴ οὐ-
ρανίων παραμυθίων—θὰ μάθῃς πῶς

ύψηλὴ ἀλλὰ τρομερὰ εἶνε ἡ ἀποστολὴ τῆς μεγαλοφυΐας ἐδῶ κάτω, τὰ πάντα θὰ μάθης—Αἱ θύραι τοῦ παρασκευασίου μου εἶναι ῥοθάνοικται δι' ἐτέ... καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἀρχῇ, ἰδοὺ ὡς ἄλλος πατήρ σοι ἀνοίγει τὰς ἀγκάλας.

ΛΟΥΚΡ. (εἰπτομένη ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ)
 'Α! ναί, πάτερ μου!—'Αλλ' ὁ θεὸς μου;... ὦ! εἶναι ἀδύνατον! Ὄν θὰ ἐπιτρέψει ν' ἀρήσω τὴν οἰκίαν ταύτην... τὸ παραδειγμα τῆς ἐξαδέλφης μου Ροζαλίας...

ΑΒ. Ἐκείνη, τέκνον μου, ἦτο ἀσθενής, δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ. Θὰ ὁμιλήσω λοιπὸν πρὸς τὸν κύριον Ριχάρδου, ὅστις δὲν δύναται, πιστεύω, ν' ἀντιστῇ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς θείας προνοίας. Θὰ καλεῖσθαι καὶ πάλιν ἐναντίον τῶν παλαιῶν προλήψεων... ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν δυναθῶ νὰ νικήσω, διότι γνωρίζω τὴν σκληρότητα τῆς τραχυλεύσεως ἐκείνης καρδιάς, τότε θὰ ἐπαρρησιώσω ἐπὶ σοῦ, κόρη μου, θὰ εἶμαι πάντοτε πατήρ σου! Ἐν τούτοις, ἔχεις ἀρκετὰ βιβλία;

ΛΟΥΚΡ. Φεῦ! ὅχι!... ἐλπίζω ἔμως γρήγορα νὰ πολλήσω ἐργάχμαρτα τινα καὶ διὰ τῶν χρημάτων ἐκείνων νὰ ἀγοράσω σύγγραμμά τι.

ΑΒ. Τότε ἵνα μὴ ἀπαυλῶς πολυτίμου χρόνου μετὰ τὰς ἀγρυπνίας σου, λάβε, Λουκρητία, τὰ ὅλγα ταῦτα χρηματὰ (προσφέρειν αὐτῇ βαλάντιον).

ΛΟΥΚΡ. ὦ! ποτέ, ποτέ!

ΑΒ. Δὲν θέλεις λοιπὸν ν' ἀρχίσῃς οὕσα θυγάτηρ μου;

ΛΟΥΚΡ. 'Α! (λαμβάνει τὸ βαλάντιον καὶ ἀπάζεται αὐτὸ μετὰ πάθους) Ἦ εὐλογία τοῦ Ὑψίστου ἐφ' ὑμῶν, πάτερ μου!

ΑΒ. Εἶναι χρήματα τὰ ὅποια πολλὸν θὰ παραγάγῃσι καρπὸν. Τώρα σὲ ἀφίνω! αἱ θυγατέρες μου μὲ προσμένουσιν... ὦ! ἀλλὰ σὺ, Λουκρητία μου, θὰ

εἶσαι ἡ ἐκλεκτὴ τῆς καρδίας μου! ... Ἀργότερα θὰ ἐπιστρέψω ὅπως πειραθῶ τῶν διαθέσεων τοῦ κυρίου Ριχάρδου. Θάρορος, Λουκρητία... Σὺ Θεέ! ὅστις ἠυδόκησας νὰ συναντήσω τὸ θαυμαστότερον πλάσμα τῶν χειρῶν σου, εὐδόκησον ὅπως δυναθῶ νὰ ἐνιχθῶ τὸ νεαρὸν τοῦτο φυτὸν ἵνα μὴ οἱ καρποὶ τοῦ προσωρῶς τιναχθῶσι ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτοῦ· ἀξιώσιν με νὰ καταστήσω αὐτὴν ἀξίαν τῆς πατρίδος καὶ σοῦ· εἴπειτα καλεσθαι, κύριε, τὸν ταπεινὸν σου δοῦλον ἀρετῶς θέλει εἶσθαι ὁ χρόνος ὃν ἐξῆσες, διότι θὰ ἀφήσῃ τῇ Ἀμερικῇ πλουσίαν κληρονομίαν ἐν τῇ λύρα τῆς ἐξαισίας ταύτης κόρης! (ἀπάζεται αὐτὴν εἰς τὸ μέτωπον) Χαῖρε, κόρη μου, χαῖρε! (ἐξέρχεται συγκεκλινημένος.)

ΛΟΥΚΡ. (Συνειδούσα αὐτὴν μέχρι τῆς θύρας) ἀλλὰ τί αἰσθάνομαι;... οἱ λόγαι τοῦ ἀνθρώπου τὴν φαντασίαν μου! τὸ πατρικὸν τοῦ φίλημα διέχυσεν ἐπὶ τοῦ προσώπου μου οὐρανίαν εὐωδίαν! ... Εἶπεν ὅτι θὰ γίνω ἔξοχος, μεγάλη... λοιπὸν ἡ κατάλαμβάνουσά με ἐγκεφαλικὴ φρεσὶς δὲν μὲ ἠπάτησεν; ἡ καρδιά δὲν ἐφεύσθη! Καὶ τί θὰ μ' ἐμελλε τότε ἀν' ἀπέδητητον, ἀλλὰ φέρουσα τὸν στέφανον τοῦ Σάτερων, καὶ γράψατα τὴν Χριστιάδα τοῦ Κίρκ Οὐάϊτ;... Ἐξοχος, μεγάλη!... τὸ εἶπεν ὁ Βιλάρς, ὁ Βιλάρς, ὁ φίλος τοῦ Γεωργίου Οὐάστγκτῶνος... Γεώργιος! τὴν γλυκεῖαν τοῦ ἐνόματος τούτου ἡχώ ἤσθάνθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου! Ἀν' ὑπόγῳ εἰς τὸ παρθενουργεῖον δὲν θὰ τὸν ἴδω πλέον.—Οἴμοι! οἱ λόγαι τῆς Βαλερίας ἦσαν ἀποκαλύψεις... ἴσως μὲ ἀγαπᾷ! λοιπὸν, μήπως ὁ Γεώργιος δὲν πᾶσθ' ἡ γυναῖκα περιβάλλουσιν τὸν ἔρωτα διὰ τῆς ἀγγλῆς τῆς μεγαλοφυΐας; ἐμὲ λοιπὸν ἐμέ!... θὰ σπουδάσω, ἡ λύρα μου δι' αὐτοῦ θὰ ἐκπέμψῃ ἀθανάτους ἤχους! (αἶφνης ἀναστελλομένη). Καὶ ἡ Βαλερία; ν' ἀρπάσῃ

απὸ τῆς παιδικῆς μου φίλης τὸν ἔρωτά της; τοῦτο δ' ἦτο παράπτωμα ... ὄχι! ποτέ, ὁ Γεώργιος δὲν δύναται νὰ ᾔνη τὸ ἔνθαλμα τῆς φαντασίας μου, ὁ ἐκ τῶν νερῶν ὁμιλῶν μοι ἄγγελος, ὄχι, ἐκεῖνος δὲν ἐγκατέλειψε τὸν ἀστέρα τῆς Ἀφροδίτης.... πρὸς αὐτὸν δ' ἀστρέφεται ἀκύνῃ τὸ βλέμμα μου (κάθεται, τὸ πρότωπὸν τῆς ἀναλαμπάνει τὸν συνήθη χαρακτῆρα ἐκατάσει).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΙΣΑΑΚ καὶ ἡ ἄνω.

ΙΣ. (ἐισέρχεται ὁμιλῶν καθ' ἑαυτὸν) Τὸ ἔλαιον τῆς φαλαίνης εἶνε πολὺ ἀκριβὺν ἐφέτος...(ἰδὼν τὴν Λουκρητίαν) Ἀ! ἰδοὺ καὶ ἡ Λουκρητία... τώρα δ' ἀμάρω ἂν γινεται ἢ δὲν γινεται ἡ ὑπόθεσις μας, (λαμπάνει καθέκλαν καὶ κάθεται παρ' αὐτῇ, εἶτα κτυπῶν διὰ τῆς χειρὸς τὸ γόφυρον τῆς λέγει) λοιπὸν; ΛΟΥΚΡ. (τραχυθεῖσα καὶ θεωροῦσα αὐτὸν) Ἀ! πάλιν ἐκεῖνος!

ΙΣ. Ἀ! τώρα λοιπὸν ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος; ἀλλὰ πῶς τὴν ἄλλην φορὰν δὲν ἤμην ἐγὼ ἐκεῖνος; εἶλα λοιπὸν τώρα νὰ τὰ ποῦμεν ὁρθὰ κοφτὰ καὶ νὰ τὰ τελειώσωμεν. Πότε δ' ἀδουλέψει ἡ μακρομύτια; δ' ἀ γίνῃ ἡ δὲν δ' ἀ γίνῃ αὐτὴ ἡ δουλειά;

ΛΟΥΚΡ. Ποία;

ΙΣ. Ὠραῖα! ὁ γάμος μας.

ΛΟΥΚΡ. Ἀς μὴ γινεται λόγος περὶ τούτου, σὰς παρακαλῶ.

ΙΣ. Καλὲ τί λέγετε; ἂ! λοιπὸν εἶπε ὁ ἐκεῖνος;

ΛΟΥΚΡ. Δὲν σὰς ἐννοῶ.

ΙΣ. Ἐκεῖνος ὁ ἄλλος... δὲν ἤξεύρω ποῖος εἶναι, ἀλλὰ... τέλος ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀπηντήσατε εἰς τὴν θύραν τοῦ παραδείσου, ὅταν ἐγὼ σὰς ἐσπρωῖα καὶ σὰς ἔρριπα εἰς τὸν ἄδην... ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀγαπᾶτε τέλος πάντων.

ΛΟΥΚΡ. Δὲν ἀγαπῶ κανένα οὐ-

δένα δ' ἀ λάβω σίζυγρον καὶ πιθάνον νὰ ἀπείλω τῆς οἰκίας ταύτης.

ΙΣ. Διὰ νὰ 'πάτε εἰς τὸν παραδεί-
σον;

ΛΟΥΚΡ. Ὡ ἄφετε, ἄφετέ με—εἴ-
σθε παγερά ψυχῇ, πεζώτατον καδιστῶν-
τες μοι τὸν βίον!

ΙΣ. Δὲν καταλαμβάνω ἐγὼ ἀπ' αὐ-
τά, ἐγὼ εἰμ' ἐδῶ διὰ νὰ τελειώσωμεν
τὴν ὑπόθεσιν μας. Προσέξατε διότι ἂν
ἀκόμη ἐξακολουθῆτε νὰ ἐναντιώσεσθε,
ὁ θεὸς σας δ' ἀ θυμώσει, διότι μοῦ
εἶπε χθὲς τὸ βράδυ, ὅτι σήμερον ἀ-
ναμφισβήτως δ' ἀ υπεγράφετο τὸ προικο-
σύμφωνον, ἔ! αὐτὸ εἶνε.

ΛΟΥΚΡ. (μὲ ὀρμή) Ἀλλὰ θέλουσι
λοιπὸν νὰ μὲ θάψωσιν ὑπὲρ στίβῳ χι-
νός!

ΙΣ. Καὶ ποῦ νὰ εὐρεθῇ τώρα, καλο-
καίρι, τὸ χινί.

ΛΟΥΚΡ. Ἐγὼ, συζυγὸς του! (λαμ-
βάνει τὸ μανθλήδιον τῆς ὅπως ἀπυμάχη τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς αὐτῆς, τῇ πίπτει δὲ τὸ βαλάντιον.)

ΙΣ. (ἰσούσας τὸν ἥχον τῶν χρημάτων ἀναπνεύσας)
Χρήματα! (ἰδὼν τὸ βαλάντιον τὸ ἀρπάξει)

ΛΟΥΚΡ. Ἀ! τὸ βαλάντιόν μου, δό-
τε μοι αὐτό!

ΙΣ. Ἐχετε καὶ βαλάντιον; καὶ βαρὺ
μάλιστα! ποῖος σὰς τὸ ἔδωκε, παρα-
καλῶ; ἐκεῖνος, ἀλήθεια; ... στοιχημα-
τίζω ὅτι ἔχει χρυσά.

ΛΟΥΚΡ. Ἀπόδοτέ μοί το! ...

ΙΣ. Θὰ τὸ δώσω τοῦ θεοῦ σας.

ΛΟΥΚΡ. Ὡ! ὄχι, πρὸς χάριν!

ΙΣ. (ἀνακινῶν τὸ βαλάντιον) Ὁ ἐκεῖνος
ν ος σας εἶνε πλούσιος ἐκεῖνος ος...
δὲν δ' εἶνε ὁ ποιητής. (λύει τὸ βαλάντιον)

ΛΟΥΚΡ. Τί πράττετε;

ΙΣ. Παρατηρῶ ἂν ᾔνη τριμμένα νο-
μίσματα.

ΛΟΥΚΡ. Ὁχι, ὄχι (ὀρμᾷ κατ' αὐτοῦ
καὶ τῷ ἀρπάξει τὸ βαλάντιον) Ἀ! τὰ χρή-
ματά μου, τὰ χρήματά μου! (φιλεῖ τὸ
βαλάντιον, τρέχοντα πρὸς τὸ δωμάτιόν της)

ΙΣ. Τῆς ἀρέσουν τὰ χρήματα !... καλὸν, ἀριστὸν ἰδίωμα ... ἀλλὰ ποῖος ξεύρει τί χρήματα εἶναι ἐκεῖνα ; .. ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ διάβολος ὁ ὁποῖος ἀσφυρῶναι τὰ κοράσια ; (ἡ Λουκρητία κλειδώνει εἰσὼθεν τὸ δωμάτιόν της) Κλειδώνεται ; τὰ αὐτὰ πάντοτε θὰ ἔχομεν ! δὲν τὴν θέλω πλέον ! πόσα νὰ περιεῖχε τὸ βαλάντιον ἐκεῖνο ; ... κατ' εὐτυχίαν τὸ ἐνύστα προηγουμένως ... νὰ νυμφευθῶ κόρην ἣτις ἔχει κουρμμένα κεφάλαια ; θὰ ἦσαν βεβαίως δέκα πιάστραι—καὶ ὅμως λυποῦμαι, ἦτο καλὴ δουλειά, εἶχε πολλὴν ἐπιτηδεύτητα εἰς τοὺς λογαριασμούς ! ... πόσον βαρὺ ἦτο ! ἔπειτα ὠραία, πολὺ ὠραία ! ... καὶ ὅταν εἰς τὸ ἐμπορικὸν ὑπάρχη πρόσωπον ποῦ νὰ γραλλέξῃ, εὐλογία Κυρίου εἶνε ἀπὸ ἐργασίας.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Κ.ος ΠΙΧΑΡΔΟΣ καὶ ἄνω

ΠΙΧ. Εὖγε· Ἰσαάκ, χαίρω ὅτι σὲ εὐρίσκω ἐδῶ, διότι οὕτω τελειώνομεν τὴν ὑπόθεσίν μας· δὲν βλέπω, φίλε μου, τὴν ὄραν νὰ ἀποκαταστήσω τὴν Λουκρητίαν μου. Ὁ γάμος θὰ τὴν ξεραπεύσει ἀπὸ μερικὰς φαντασίας ... ναι, ναι, θὰ τὴν ἱατρεύσετε.

ΙΣ. Ἀλλὰ μήπως εἶμαι ἱατρικόν ;

ΠΙΧ. Δὲν εἶσθε ἱατρικόν, εἶσθε ὅμως ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος πολὺ καλὰ δύναται νὰ σωφρονίσῃ μίαν κόρην ... κατὰ βάθος δὲ ἡ Λουκρητία εἶνε καλὴ κ' ἤδη καὶ πιστεύω ὅτι σὰς προσφέρει δῶρον

ΙΣ. (Ἐγὼ ξεύρω τί δῶρον εἶνε !)

ΠΙΧ. Λοιπὸν ἄς τελειώνωμεν.

ΙΣ. Καλλίτερον ἅς μὴ γίνεταί πλέον λόγος περὶ τούτου.

ΠΙΧ. Πῶς ; διατί ;

ΙΣ. Θὰ σὰς εἶπω ! ἐσκέφθην ὅτι ἀρκετὰ εἶνε τὰ ἐμπορεύματα τὰ ὁποῖα ἔχω εἰς τὸ παντοπωλεῖον καὶ ἡμπορεῖ νὰ λείψῃ ἡ γυναῖκα.

ΠΙΧ. Μὲ περιπαίζετε ;

ΙΣ. Δηλαδὴ ἐμὲ ἐπερίπαιξαν.

ΠΙΧ. Ἐξηγήθητε καλλίτερον.

ΙΣ. Διὰ τὰ ἐξηγηθῶ ἔωρπεπε νὰ σὰς εἶπω ὅτι ἡ κακὴ σας κόρη ἀγαπᾷ κρυφὰ κρυφὰ ἓνα ἄλλον.

ΠΙΧ. (Ἐγυριόμενος ὀρμητικῶς) Προσέξατε εἰς τοὺς λόγους σας !

ΙΣ. Οἱ λόγοι μου εἶνε ἡ μόνη ἀλήθεια—προχθὲς πλησιάσῃ τὴν Λουκρητίαν Μαρίαν, ἡ ὁποία κατὰ τὸ σύνθημα ἐμέτρα τὰς μυίας αἰτινες ἦσαν κολημέναι εἰς τὴν ὁροφὴν, τὴν κινῶ διὰ τὴν ὁμιλήσω περὶ τῶν ἐμπορικῶν μου ὑποθέσεων· λοιπὸν, σηκώνεται, μὲ κυττάζει ἄγρια ἄγρια καὶ φωνάζει· ἂ ! δὲν εἶνε ἐκεῖνος ! ἂν λοιπὸν ἐγὼ δὲν ἤμην ἐκεῖνος, ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ ἐκεῖνος ;

ΠΙΧ. Θὰ ὑπῆρξε μία τῶν συνήθων ἀφαιρέσεων διότι δὲν δύναμαι νὰ πιστέωσθαι ὅτι ἡ Λουκρητία ...

ΙΣ. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐκεῖνος.—Καλὰ λοιπὸν, θὰ ἦτο μία ἀφαιρέσεις ... ἀλλ' ἐν βαλάντιον καπὼς βαρὺ, τὸ ὁποῖον τῇ ἔπεσε τώρα νὰ, ἐδῶ εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον μέρος, καὶ τὸ ὁποῖον ἐσήκωσα, καὶ αὐτὴ ὡς μανιακὴ μοῦ ἤρπασε, παράφορος δὲ φιλοῦσα αὐτὸ ἔδραμε καὶ ἐκρύβη εἰς τὸ δωμάτιόν της, ὅπου ἐκλειδώθη, ἀφαιρέσιν τὸ λέγετε ;

ΠΙΧ. Χρήματα ! ἡ Λουκρητία ἐδέχθη χρήματα ; ὅχι ὅμως θυσιάζουσα τὴν τιμὴν της ... ὦ ! εἶνε ἀδύνατον !

ΙΣ. Παραδέχομαι ὅτι εἶνε ἀδύνατον, ἀλλ' ὅμως δὲν μὲ θέλει καὶ εἶπεν ὅτι κανένα δὲν θὰ λάβῃ σύζυγον καὶ ὅτι πιθανὸν νὰ ἐξέλθῃ ἀπ' ἐδῶ.

ΠΙΧ. Δὲν σὰς θέλει ; θὰ ἐξέλθῃ ἀπ' ἐδῶ ; αὐτὰ εἶπε ; ... καὶ ποῦ θὰ ὑπάγῃ ;

ΙΣ. Μήπως ξεύρω κ' ἐγὼ ; ὦ ! τῶν ὄντων ! καὶ τὰ μυστικά τοῦ δωματίου της ;

ΠΙΧ. Πράγματι· πάντοτε κεκλεισμένη ... ἀλλὰ τότε δὲν πρόκειται πλε-

ον περί ποιητικῶν φαντασιῶν, περί νοερῶν ἀνυψώσεων . . . περί μωριῶν !

ΙΣ. Ἰσα ἴσα διὰ μωρίας πρόκειται,

PIX. Ἰδοὺ λοιπὸν τότε, ἰδοὺ ὁ καρπὸς τῆς ἀναγνώσεως, ἰδοὺ πῶς τὸ δηλητήριον τῶν μυθιστορημάτων ἐνεχέθη ἐντὸς τῶν φλεβῶν της ! Ἄς ἔλθῃ τώρα ἡ μήτηρ της ἡ ὅποια ποτὲ δὲν ἠθέλησε νὰ μὲ πιστεύσῃ, ἥτις δὲν κατάρθωσε ν' ἀναστειλῇ ἐγκαίρως τοὺς ἐνδοσιασμοὺς τῆς πυρῶδους ἐκείνης ψυχῆς ! Καλῶς τὸ ἐγνώριζον ὅτι ἐμελλόν νὰ μᾶς σύρῳσιν εἰς κρημνοὺς . . . Ἀλλὰ ποὺ εἶνε ἡ Μαργαρίτα ; . . . ποὺ εἶνε ;

ΣΚΗΝΗ Ε'

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ καὶ οἱ ἄλλοι

ΜΑΡΓ. Κατὰ τίνος ὀργισθῆς, ἀδελφέ μου ;

PIX. Ἐναντίον σας, πρὸ πάντων, ἐναντίον σας.

ΜΑΡΓ. ὦ Θεέ μου ! καὶ διατί ;

PIX. Διότι δὲν εἶμαι πλέον κύριος ἐδῶ μέσα . . . ἡ Λουκρητία σας ἐναντιοῦται εἰς τὴν θέλησίν μου . . . ἀποποιεῖται τὸν σύζυγον τὸν ὅποιον ἐγὼ τῇ προσδιώρισα.

ΜΑΡΓ. Πραῦνθητε ! σᾶς τὸ προεῖπον ὅτι ἡ πτωχὴ κῆρη ὀλίγην ἡσθάνετο κλίσιν πρὸς τοὺς γάμους τούτους . . .

PIX. Ἀλλὰ δὲν γνωρίζετε τὸ αἴτιον καὶ θὰ σᾶς τὸ εἰπῶ ἐγὼν διότι ἀγαπᾷ μυστικῶς ἓνα ἄλλον.

ΜΑΡΓ. Ἡ Λουκρητία ; . . . ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἀδύνατον.

ΙΣ. Καὶ ὅμως εἶνε πολὺ δυνατόν.

PIX. Κράξατέ τὴν θυγατέρα σας.

ΜΑΡΓ. Ὅταν πραῦνθῇτε τὴν κράζω.

PIX. Μὴ μὲ ἀναγκάσετε, ἀδελφὴ, νὰ τὴν κράξω ἐγὼ ! θὰ εἶνε πολὺ χειρότερον καὶ διὰ σᾶς καὶ δι' ἐκείνην.

ΜΑΡΓ. Λοιπὸν θὰ σᾶς εὐχαριστήσω. (θύλωσα νὰ ἀνοίξῃ εὐρίσκει τὴν θύραν κλεισμένην)
Ἀλλ' ἡ θύρα εἶνε κλεισμένη.

PIX. Τὸ γνωρίζω—κράξατέ τὴν.

ΜΑΡΓ. Λουκρητία.

ΣΚΗΜΗ Σ'.

ΛΟΥΚΡΗΤΙΑ ἔσωθεν, εἴτα ἐξέρχεται.

ΛΟΥΚΡ. (ἰσθῶν) Τί θέλει, μητέρ μου;

ΜΑΡΓ. Ἀνοίξον.

ΛΟΥΚΡ. Τώρα δὲν δύνamai.

PIX. (ἰκτὸς ἑαυτοῦ θέλων νὰ ὀρμήσῃ)
Δὲν δύναται ;

ΜΑΡΓ. [ἰμποδίζουσα αὐτὸν] Ἀλλ' ἀδελφέ, σεῖς εἴσθε μία θάινα, μία τίγρις ! πραινθήτε . . . Ἐλα κῆρη μου, σὲ θέλει ὁ θεὸς σου.

ΛΟΥΚΡ. Ἰδοὺ με.

ΙΣ. [Τώρα θὰ μάθωμεν πῶς εἶνε ὁ ἐκεῖνος] [ἡ Λουκρητία ἐξερχομένη θέλει νὰ κλειδώσῃ τὴν θύραν]

PIX. [ὀρμητικῶς] Μὴ κλείετε τὴν θύραν ἐκείνην.

ΛΟΥΚΡ. Διατί ; . . .

PIX. Διότι τὸ θέλω.

ΛΟΥΚΡ. [τρέμουσα καὶ ρίπτουσα περιδέραιμα ἐν τῷ δωματίῳ] Σᾶς ὑπακούω.

ΜΑΡΓ. [Τρέμω]

PIX. Μάθετε ὅτι μετ' ὀλίγου ἐρχεται ὁ συμβουλευτογράφος καὶ υπογράφεται τὸ προικοσύμφωνόν σας μετὰ τοῦ Ἰσαάκ.

ΛΟΥΚΡ. Ἀ! μὴ τερ μου ! [κρύπτουσα τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐντὸς τοῦ κόλπου τῆς μητρὸς.]

ΙΣ. (Πόσον μὲ ἀγαπᾷ!)

PIX. Λαιπὸν;

ΜΑΡΓ. Μὴ φοβῆσαι, Λουκρητία μου, μὴ κλαίῃς, ἀδελφὴ μου πλάσμα, οἱ γάμοι οὗτοι ποτὲ δὲν θὰ γεινωσι.

PIX. Σεῖς τὸ λέγετε ;

ΜΑΡΓ. Ἐγὼ, ἡ μήτηρ της· ἐγὼ ἥτις θ' ἀποθάνω πρὶν ἰδῶ αὐτὴν θυσιαζομένην.— Πολὺν χρόνον ἔκλαυσα καὶ

μυστικῶς ἔτρεμον βλέπουσα πίσον ἀσπλάγχχνως τὴν μεταχειρίζεσθε, καὶ ἔπασχον, ἀλλὰ τῶρα αἱ δυνάμεις μου ἐξακτοῦνται ἐνώπιον τοῦ μέλλοντος τοῦ ὑποῦν τῇ προητοιμάσατε. — Εἶμαι πτωχή, τούτο εἶν' ἀληθές· σεῖς ἠνοῖξατε τὴν οἰκίαν σας πρὸς ἡμᾶς τὰς ἐγκαταλελειμμένας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὁ Θεὸς θὰ σᾶς ἀποδώσει τὴν ἀμοιβὴν τὴν ὑποίαν ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα· ἀλλ' ἀντὶ νὰ καταπνίξω εἰς τὴν καρδίαν τῆς δυστυχοῦς ταύτης κόρης τὰ ἀγνά της φίλτρα καὶ νὰ βασανίσω τὴν ζωὴν τοῦ σώματος της σδύνουσα τὴν τοῦ πνεύματος, καὶ ἀντὶ νὰ ἴδω αὐτὴν καταδικασθεῖσαν εἰς ἔρωτα τὸν ὑποῦν δὲν δύναται οὔτε νὰ αἰσθανθῇ, οὔτε νὰ προσποιηθῇ, καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ διέλθῃ ἀθλίως τὴν ζωὴν της, προτιμῶ νὰ ἐξέλθω τῆς οἰκίας ταύτης· ὁ πολυεῖσπλαγχος Θεὸς εἶνε μέγας καὶ θὰ φροντίσῃ καὶ περὶ ἡμῶν. (λαμβάνουσα ἐκ τῆς χειρὸς τὴν θυγατέρα της.)

ΛΟΥΚΡ. ὦ ἀγία μητέρα!

PIX. Πηγαίνετε, διότι ἐγὼ δὲν θέλω ποιητρίαν, δὲν θέλω μυστικά εἰς τὸ σπῆτι μου, οὔτε κοράσια, τρελὰ καὶ φιλάρεσκα!

ΛΟΥΚΡ. (ὁρμητικῶς) Ἄ! τί εἶπετε;

ΜΑΡΓ. Ἰσχυρίζεται ὅτι κρύπτει μυστικὸν πάθος...

ΛΟΥΚΡ. Δὲν εἶνε ἀληθές. μητέρα μου, ὑπεράσπισόν με· εἶμαι ἀθώα.

PIX. Τί κρύπτει λοιπὸν εἰς ἐκεῖνο τὸ δωμάτιον; σιωπᾶτε! τῶρα τὸ μανθάνω. (διευθυνόμενος πρὸς τὸ δωμάτιον)

ΛΟΥΚΡ. (ἱσταμένη πρὸ τῆς θύρας) Ὁχι, μὴ εἰσέλθῃτε!

PIX. Νὰ μὴ εἰσέλθω; οὔτε μοι ἐν τούτοις τὸ βαλάντιον μὲ τὰ χρήματα...

ΜΑΡΓ. [φρίττουσα] Χρήματα!...

PIX. Ποῖος σὰς ἔδωκε τὰ χρήματά ἐκεῖνα, ποῖος;

ΣΚΗΝΗ Ζ'

Ο ΑΒΒΑΣ ΒΙΛΛΑΡΣ καὶ οἱ ἄνθ.

ΑΒ. Ἐγώ.

PIX. Ὁ Βιλλάρς.

ΛΟΥΚΡ. Ἄ! πᾶτερ μου!

ΙΣ. Αὐτός; κ' ἐγὼ ἐνόμιζον ὅτι ἦτο ὁ ἐκεῖνος.

ΛΟΥΚΡ. Ἄ! τῶρα δὲν φοβοῦμαι πλέον! ἡ πολὺὰ κόμη σας μέγα μοι ἐμπνέει θάρρος... σώσατέ με, πᾶτερ· καλόφατε διὰ τῆς ἀγίας χειρὸς σας τὸ κρῖνον τῆς ἀθωότητός μου!

PIX. Ὁ Βιλλάρς εἰς τὴν οἰκίαν μου;

ΑΣ. Ἦλθον καὶ πάλιν ἀπαξ, τότε δὲ προσήνεγκον τῇ προσφιλεῖ μοι Λουκρητίᾳ τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα χρήματα, ἵνα προμηθευθῇ βιβλία.

PIX. Βιβλία! βιβλία εἰς τὴν οἰκίαν μου, ὅπου ἀπέθανεν ἡ Ροζαλία... Ἄ! ἡ παρυσία σας, οἱ λόγοι σας μοι ἀνοίγουσι τοὺς ὀφθαλμούς... καὶ σχεδὸν μαντεύω πᾶσα μυστικά κρύπτει ἐκεῖ μέσα... θέλω νὰ ἴδω...

ΛΟΥΚΡ. Εὐσπλαγχνίσθητέ μου, θεῖέ μου!... (μὲ συνημμένας τὰς χεῖρας)

PIX. Ἀπομακρύνθητε (εἰσέρχεται μανιώδης)

ΙΣ. Θὰ ἴδω καὶ ἐγὼ (τὸν ἀκολουθεῖ.)

ΜΑΡΓ. Ἀλλὰ διατί τόσο φοβεῖσαι, κόρη μου;

ΛΟΥΚΡ. Διότι τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο εἶναι ὁ ἅγιος θωμὸς μου... περικλείει πᾶν φίλτρον μου, τοὺς μονήρεις ρεμβασμούς μου, τοὺς διακαεῖς καὶ ἀκαταλήπτους πόθους μου... καὶ τὸ πᾶν θὰ παραβιάσῃ, θὰ γλευράσῃ! τὴν δὲ πτωχὴν μου καρδίαν ἐντὸς τῆς ἰλῆος καὶ τοῦ βορβόρου θὰ σύρῃσι...

ΜΑΡΓ. Πραῦνθητι, κόρη μου!